

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/300/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207862
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512207862.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL U. debt s.r.o., H., D. 14, IČO: 45 535 108, zast.: Soukeník - Štrpka s.r.o., , advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej D.J. R.J., H. G. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom Košice, Budapeštianska 8, o zaplatenie 248,95 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 17C 291/2012-26 z 12.2.2013 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 16,11 € a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 58,42 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Napadnutý rozsudok súd prvého stupňa odôvodnil tým, že v konaní sa žalobca od žalovanej domáhal zaplatenia sumy 248,95 € s prísl., uplatňovanej ako zmluvná pokuta v dôsledku porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení. Zmluvnú pokutu vyúčtoval právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o pripojení č. 3193013 a jej dodatku, ktorú uzavrel so žalovanou podľa zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Aktívnu legitimáciu žalobca preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.11.2011. Zmluvná pokuta bola vyúčtovaná faktúrou č. 7903140239, splatnou 27.4.2009. V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd ďalej uviedol, že vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane žalovanej žiadal žalobu zamietnuť s poukazom na neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Po právnom posúdení veci podľa ust. § 52 ods. 1, 3, § 53 ods. 1 a § 54 ods. 2 OZ, s poukazom aj na právne závery vyplývajúce z rozsudku ESD č. C-618/10 s konštatovaním, že zmluvná podmienka o dojednaní zmluvnej pokuty je neprijateľná, žalobu súd prvého stupňa zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na strane plne úspešnej žalovanej trovy zastúpenia advokátom vo výške 58,42 €.

Proti rozsudku v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná a zaviazhe vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne posúdenie veci, ak priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného napriek tomu, že ide o neúčelne vynaložené

trovy. Samotnou úlohou zdruzenia na ochranu spotrebiteľa je práve ochrana spotrebiteľa a výkonom tejto ochrany združenie napĺňa svoje poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Uviedol ďalej, že vedľajší účastník vstúpil do konania automaticky a bez toho, aby vopred vedel o konkrétnych okolnostiach sporu, jeho vstup nebol prínosom, keď vo svojom vyjadrení podobne ako aj v mnohých iných obdobných konaniach žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu a nepoukazoval na iné skutočnosti ako tie, na ktoré súd má povinnosť prihliadať sám z úradnej moci. Žalobca si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčíslil v sume 22,32 EUR za jeden úkon právnej pomoci (odvolanie proti rozsudku vo výroku o trovách konania) 10,79 EUR, k tomu 20% DPH a režijný paušál 7,81 EUR.

Vedľajší účastník sa vyjadril k odvolaniu tak, že navrhol napadnutý výrok rozsudku potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,06 EUR na účet svojho právneho zástupcu. Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu tvrdil, že trovy jeho právneho zastúpenia, ktoré mu súd priznal bezprostredne súviseli s týmto súdnym konaním. Jeho právny zástupca podal k žalobe vyjadrenie až po tom, čo sa podrobne oboznámil s obsahom žalobného návrhu a jeho prílohami a právne a skutkové posúdenie veci zo svojho pohľadu dal podať súdu pri prvom úkone, ktorý mu patril. Poukázal na Nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03, podľa ktorého trovy vynaložené účastníkom konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania a ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. Účelnosť sa v zásade dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s ústavne zaručeným právom na právnu pomoc v zmysle dotknutého článku 47 ods. 2 Ústavy SR. Aj vedľajší účastník konania má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania. Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka - spotrebiteľského zdruzenia ako právnickej osoby advokátom deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C 279/2009, ktorý konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je ustanovená v čl. 47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, ktoré tiež majú mať možnosť sa poradiť a nechať sa zastupovať.

Odvolací súd na základe podaného odvolania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec bez nariadenia pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktorému predchádzalo (§212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca podal odvolanie z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., teda že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávnym posúdením veci je mylná aplikácia výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na zistený skutkový stav nemožno vôbec použiť.

Po preskúmaní veci v rozsahu uplatneného odvolacieho dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by na zistený skutkový stav aplikoval neprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil.

Podľa § 93 ods. 1 O.sp. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má na jeho výsledku právny záujem, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (odkaz 10a pod čiarou k § 93 ods. 2 O.s.p.).

Vedľajší účastník podľa ustanovenia § 93 ods. 3 O.sp. vstúpi do konania buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého účastníka urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností prípadu.

V tomto konaní ide o vec, ktorá má charakter spotrebiteľského sporu a vedľajší účastník ako právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, má oprávnenie vyplývajúce mu zo zákona vystupovať v konaní a nemusí pritom preukazovať právny záujem na výsledku konania. Keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že rovnako ako „hlavný účastník“ má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Toto právo v rámci občianskeho súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a vzniká mu zároveň právo na náhradu trov konania kde podľa § 137 ods. 1 O.s.p. patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia, ktorá môže byť priznaná len v prípade, ak právo na náhradu trov právneho zastúpenia vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval.

Z obsahu spisu vyplýva, že Občianske združenie OZ právna pomoc spotrebiteľom listom doručeným súdu prvého stupňa dňa 6.7.2012 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovanej a zároveň predložilo plnú moc pre advokáta N.. W. I.. Požiadalo o doručenie žalobného návrhu s prílohami a následne bolo súdu doručené písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe z dňa 14.7.2012. V tomto vyjadrení vedľajší účastník poukázal na neunesenie dôkazného bremena žalobcom a podľa jeho názoru nebolo možné ešte určiť, či právo žalobcovi na zaplatenie zmluvnej pokuty vôbec vzniklo a ani to, v akom rozsahu spotrebiteľ svoje povinnosti nesplnil.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa správne postupoval, ak pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka postupoval podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Citované ustanovenie vyjadruje základnú zásadu uplatňujúcu sa pri náhrade trov konania, pretože úspešný účastník má nárok na náhradu trov tohto konania. Súd tak uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok sporu (zásada úspechu). Predpokladmi vzniku nároku na náhradu trov konania sú plný úspech vo veci a účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Žalovaný, na strane ktorého vystupoval vedľajší účastník, uplatňujúci si náhradu trov konania, mal vo veci plný úspech, lebo žaloba žalobcu proti nemu bola v celom rozsahu zamietnutá. Odvolací súd teda posudzoval, či trovy konania uplatnené vedľajším účastníkom v posudzovanej veci a napokon aj priznané súdom prvého stupňa, boli účelne vynaložené.

Účelnosť vynaložených trov je potrebné posudzovať individuálne v každej veci podľa okolností, za ktorých vedľajší účastník do konania vstúpil a či v konaní vykonal konkrétne úkony. Pritom vynaložené trovy tak účastníka aj vedľajšieho účastníka konania musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo, ako v tomto prípade, procesná ochrana proti takémuto nároku.

Odvolací súd v danom prípade je toho názoru, že úkony právnej služby, predstavujúce trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka boli v priamej príčinnej súvislosti s procesným postojom žalovaného k predmetu konania a prispeli k procesnému úspechu žalovanej v konaní. Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe poukázal na skutočnosti, o ktoré sa opieral súd prvého stupňa pri odôvodnení svojho rozhodnutia vo veci samej. Úkony právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, ktorý bol pri obrane žalovanej aktívny boli vykonané efektívne a v príčinnej súvislosti so zamietnutím žaloby súdom prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považuje záver súdu prvého stupňa o dôvodnosti a účelnosti priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi za vecne správny. Preto rozsudok v jeho napadnutej časti - výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.

Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, keďže o právach a povinnostiach žalovaného sa v odvolacom konaní nerozhodovalo a predmetom odvolacieho konania bolo iba rozhodovanie o trovách konania vedľajšieho účastníka.

Vedľajší účastník mal v odvolacom konaní úspech, preto mu súd priznal náhradu požadovaných trov konania - zastúpenia advokátom podľa vyhl. 655/2004 Z.z. § 10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 2 písm. b) a § 16 ods. 3 za jeden úkon - podané vyjadrenie k odvolaniu vo výške 8,30 EUR a k tomu podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky režijný paušál za rok 2013 vo výške 7,81 EUR, spolu 16,11 EUR na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka N.. W. I..

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.